

2. Dodatečná zkouška týká se předmětů říšským zákonem o národním školství z 14. května 1869 nově přidaných a sice nejdůležitějších věcí z přírodovědy, ze zeměvědy a z dějepisu s obzvláštním a důrazným ohledem na rakouský dějepis a zeměpis, pak znalosti vlastenské ústavy, konečně zeměměřického tvarosloví a tělocviku. Při tom se má vůbec ohled bráti na učební úkoly, řádem školním a vyučovacím předepsané, při čemž ovšem slušný pozor k dřívějšímu vědeckému postupování zkoušebníků se míti má.

Co se týká čtyř na prvním místě jmenovaných předmětů, má se pouze ústní zkouška, při které necht se ohled bere k čl. 10 dříve uvedeného nařízení ministerialního, odbývati. Vhodnost k vyučování tělocviku necht se vyskoumá způsobem praktickým.

3. Na základě povšechného výsledku má zkoušební komise vůbec ustanoviti, zdaliž-li eksaminand dodatečnou zkoušku odbyl čili nic.

4. Pročež má o této zkoušce dodatečné vydané vysvědčení mimo úplné nacionale eksaminanda pouze všeobecný úsudek, pod 3) vyznačený, obsahovati.

5. Tato zkouška se pravidelně pouze jedenkrát opakovati smí. Vyjimku k návrhu zkoušební komise povoliti oprávněna jest c. k. školní rada zemská.

6. Taksa za složení dodatečné zkoušky se nezapravuje.